

POSTANOWIENIE

7 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej Marta Suchecka

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia –Śródmieścia z dnia 1 marca 2013 roku (data wpływu), sygn. akt 3 Ds. 342/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **M. P.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **14 maja 2013 roku**, tj. na okres kolejnych dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieścia z dnia 16 grudnia 2012 roku, sygn. akt II Kp 1194/12, wobec **M. P.**, s. F. i M. z domu P., urodzonego w dniu (...) w O., podejrzanego o to, że:

I. w dniu 7 listopada 2012 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w sklepie (...) przy ul. (...), dokonał rozboju na U. S. w ten sposób, że groził jej łomem wzbudzając w niej poczucie zagrożenia życia i zdrowia czym doprowadził ją do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia kasetkę z pieniędzmi w kwocie 1000 złotych tj. mienie o łącznej wartości 1400 złotych na szkodę właściciela sklepu (...) oraz torebkę z zawartością portfela i pieniędzy w kwocie 200 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 350 złotych, a także dowód osobisty, prawo jazdy, kartę bankomatową i kartę przelewów konta internetowego banku (...), kartę kredytową banku (...) i kartę U. C. na szkodę U. S.

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 7 listopada 2012 roku we W. dokonał zniszczenia mienia w postaci szyby lamy chłodniczej o wartości 1500 złotych poprzez rozbicie jej łomem na szkodę właściciela sklepu (...)

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2012 roku, sygn. akt II Kp 1194/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec M. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzuczanych mu przestępstw jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebranych w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności za jego sprawstwem przemawiają wyniki przeszukań, oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, zeznania świadków, wyjaśnienia D. K., jak również częściowo wyjaśnienia samego podejrzanego.

Jak wynika z akt sprawy, w toku dotychczas przeprowadzonego postępowania przygotowawczego wykonano szereg czynności zarówno w sferze zbierania dowodów osobowych, jak i materialnych. Z uwagi jednak na wielość czynności

procesowych, które należy w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

W dalszym ciągu zachodzi m.in. konieczność uzyskania uzupełniającej opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia podejrzanego, opinii biegłych z zakresu badania śladów biologicznych.

W ocenie Sądu Okręgowego w dalszym ciągu istnieją w rozpoznawanej sprawie przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k.

Popęlnienie zarzucanych podejrzanemu przestępstw zostało w znacznym stopniu uprawdopodobnione w wyniku dotychczas zebranego materiału dowodowego. Już samoistną przesłankę stosowania tego środka wynikającą z art. 258 § 2 k.p.k. stanowi charakter stawianych podejrzanemu zarzutów oraz grożąca mu wysoka kara pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu pozostaje również dotychczasowy tryb życia podejrzanego, w tym nadużywanie alkoholu, uzależnienie od środków odurzających, jak również wcześniejsza karalność, które czynią realną obawę podejmowania przez niego działań mających na celu destabilizowanie toczącego się postępowania, w tym podejmowania prób ucieczki bądź ukrywania się przed wymiarem sprawiedliwości.

W świetle dokonanych ustaleń, zdaniem Sądu Okręgowego, jedynie przedłużenie wobec M. P. najsurowszego ze środków zapobiegawczych, jakim jest tymczasowe aresztowanie, na okres kolejnych dwóch miesięcy, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego.

Sąd Okręgowy nie stwierdził w przypadku podejrzanego warunków uzasadniających odstępianie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 k.p.k.

Z uwagi zatem na fakt, iż postępowania karnego nie można było ukończyć w terminie określonym w art. 263 § 1 k.p.k., a także powody wskazane powyżej, orzeczono jak w sentencji.